

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 192/22

V Lucemburku dne 30. listopadu 2022

Rozsudek Tribunálu ve věci T-101/18 | Rakousko v. Komise

Výstavba nových jaderných reaktorů: Tribunál zamítl žalobu podanou Rakouskem zpochybňující maďarskou investiční podporu schválenou Komisí

Rozhodnutím ze dne 6. března 2017¹ (dále jen „napadené rozhodnutí“) Evropská komise schválila investiční podporu oznámenou Maďarskem ve prospěch státního podniku MVM Paks II Nuclear Power Plant Development Private Company Limited by Shares (dále jen „společnost Paks II“) týkající se provozování dvou jaderných reaktorů ve výstavbě v areálu jaderné elektrárny Paks, které mají postupně nahradit čtyři jaderné reaktory již provozované v této elektrárně.

Tato investiční podpora (dále jen „dotčená podpora“), která v podstatě spočívá v bezplatném poskytnutí nových jaderných reaktorů ve prospěch společnosti Paks II za účelem jejich provozování, je z velké části financována půjčkou ve formě revolvingového úvěru ve výši 10 miliard eur, poskytnutého Ruskou federací Maďarsku v rámci mezivládní dohody o spolupráci v oblasti mírového využívání jaderné energie. V souladu s touto dohodou byla výstavba nových reaktorů svěřena prostřednictvím přímého zadání společnosti Nižny Novgorod Engineering Company Atomenergoproekt (dále jen „JSC NIAEP“).

V napadeném rozhodnutí Komise prohlásila dotčenou podporu za slučitelnou s vnitřním trhem při splnění podmínek, v souladu s čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU. Podle tohoto ustanovení mohou být podpory, které mají usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí, považovány za slučitelné s vnitřním trhem, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem.

Rakousko podalo žalobu směřující ke zrušení napadeného rozhodnutí.

Závěry Tribunálu

Zprvce Tribunál zamítl žalobní důvod vycházející z protiprávnosti napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž Komise prohlásila dotčenou podporu za slučitelnou s vnitřním trhem bez ohledu na skutečnost, že přímé zadání zakázky na výstavbu nových jaderných reaktorů společnosti JSC NIAEP představuje porušení unijních pravidel upravujících zadávání veřejných zakázek.

V tomto ohledu Rakousko zejména tvrdilo, že jelikož zadání zakázky na výstavbu nových reaktorů je neoddělitelnou podmínkou dotčené podpory, byla Komise povinna ji přezkoumat rovněž z hlediska unijních pravidel v oblasti

¹ Rozhodnutí Komise (EU) 2017/2112 ze dne 6. března 2017 o státní podpoře SA.38454 – 2015/C (ex 2015/N), kterou Maďarsko zamýšlí poskytnout na podporu rozvoje dvou nových jaderných reaktorů v jaderné elektrárně Paks II (Úř. věst. 2017, L 317, s. 45).

zadávaní veřejných zakázek. Podle něj navíc z rozsudku Rakousko v. Komise² vyplývá, že Komise měla posoudit dotčenou podporu z hlediska ustanovení unijního práva o zadávání veřejných zakázek bez ohledu na to, zda zadání zakázky na výstavbu představuje neoddělitelnou podmínku této podpory.

Tribunál nejprve odmítl argumentaci Rakouska založenou na rozsudku Rakousko v. Komise. Ačkoli z uvedeného rozsudku vyplývá, že hospodářská činnost podporovaná podporou musí být slučitelná s unijním právem, Rakousko se v projednávané věci nedovolávalo žádného porušení unijního práva z důvodu podporované činnosti, a sice výroby jaderné energie. Kromě toho z uvedeného rozsudku nevyplývá, že Soudní dvůr měl v úmyslu rozšířit rozsah přezkumu, který přísluší Komisi v rámci řízení určeného k ověření slučitelnosti státní podpory s vnitřním trhem, tím, že by upustil od své judikatury, podle které je třeba rozlišovat mezi podmínkami, které jsou nerozlučně spjaty s předmětem podpory, a podmínkami, které takovou spojitost nemají.

Kromě toho uznání povinnosti Komise zaujmout konečné stanovisko v rámci řízení určeného k ověření slučitelnosti státní podpory s vnitřním trhem, bez ohledu na souvislost mezi podmínkou podpory a předmětem dotčené podpory, k existenci nebo neexistenci porušení ustanovení unijního práva odlišných od ustanovení týkajících se státních podpor naráží jednak na procesní pravidla a záruky, které jsou typické pro řízení zvláště stanovená k přezkumu uplatňování těchto ustanovení, a jednak na zásadu autonomie správních řízení a opravných prostředků.

S ohledem na tato upřesnění Tribunál dále rozhodl, že rozhodnutí o zadání zakázky na výstavbu dvou nových reaktorů, které předcházelo dotčenému opatření podpory, nepředstavuje podmínku neoddělitelnou od předmětu této podpory. Provedení zadávacího řízení a případná volba jiného podniku k výstavbě reaktorů by nezměnily ani účel podpory, tj. bezplatné poskytnutí dvou nových reaktorů pro účely jejich provozu, ani příjemce podpory, kterým je společnost Paks II. Kromě toho za předpokladu, že zadávací řízení mělo vliv na výši podpory, což Rakousko neprokázalo, taková okolnost by sama o sobě neměla žádný dopad na výhodu, kterou uvedená podpora představovala pro jejího příjemce, totiž bezplatné poskytnutí dvou nových reaktorů za účelem jejich provozování.

Tribunál nakonec zdůraznil, že na rozdíl od toho, co tvrdí Rakousko, byla Komise oprávněna odkázat v napadeném rozhodnutí na své posouzení provedené v rámci předchozího řízení o nesplnění povinnosti, ve kterém dospěla k závěru, že přímé zadání výstavby dvou nových reaktorů společnosti JSC NIAEP neporušuje unijní právo v oblasti zadávání veřejných zakázek. Zásada právní jistoty brání totiž tomu, aby Komise znovu zkoumala zadání veřejné zakázky v rámci řízení o státní podpoře, pokud k okamžiku, kdy se rozhodla ukončit řízení o nesplnění povinnosti, neměla k dispozici nové informace.

Zadruhé Tribunál zamítl žalobní důvody vycházející z existence nepřiměřených narušení hospodářské soutěže a nerovných zacházení, která vedou k vyloučení výrobců energie z obnovitelných zdrojů z liberalizovaného vnitřního trhu s elektřinou. V tomto ohledu připomněl, že členské státy mohou svobodně určit složení svého energetického mixu a Komise nemůže požadovat, aby státní financování bylo určeno pro alternativní zdroje energie.

Zatřetí Tribunál poté, co zamítl žalobní důvod vycházející z posílení nebo vytvoření dominantního postavení na trhu, zamítl rovněž žalobní důvod vycházející z rizika pro likviditu maďarského velkoobchodního trhu s elektřinou.

UPOZORNĚNÍ: Cílem žaloby na neplatnost je zrušení aktů orgánů Unie, které jsou v rozporu s právem Unie. Za určitých podmínek mohou členské státy, evropské orgány i jednotlivci podat žalobu na neplatnost k Soudnímu dvoru nebo Tribunálu. Je-li žaloba opodstatněná, akt bude zrušen. Příslušný orgán je povinen odstranit případnou právní mezeru vzniklou v důsledku zrušení aktu.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozhodnutí Tribunálu lze ve lhůtě dvou měsíců a deseti dnů od jeho oznámení podat k Soudnímu dvoru kasační opravný prostředek omezující se jen na právní otázky.

² Rozsudek ze dne 22. září 2020, Rakousko v. Komise ([C-594/18 P](#) (viz rovněž TZ č. [112/20](#))).

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který Tribunál nezavazuje.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Zůstaňte ve spojení!

